

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ
ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. xxx (Număr în format vechi xxx)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la xxx

Completul de judecată constituit din:

PREȘEDINTE xxx

Judecător xxx

Grefier xxx

Pe rol, soluționarea apelurilor formulate de apelantul-reclamant xxx în numele și pentru membrii săi xxx și xxx și apelantul-pârât xxx împotriva sentinței civile nr.xxx din data de xxx pronunțate de Tribunalul xxx, în dosarul nr.xxx, cauza având ca obiect-drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită, cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art.155 și următoarele Cod procedură Civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează Curții că prin Încheierea de ședință din data de xxx, Curtea, din oficiu, a dispus în temeiul art.520 (4) din Noul Cod de Procedură Civilă , suspendarea cauzei, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a sesizării ce face obiectul dosarului nr.xxx, cu termen de soluționare la data de 28.03.2016. La data de 19.12.2016, a fost înregistrată la dosar cererea de repunere pe rol a cauzei, formulată de apelantul-reclamant xxx, solicitând judecarea cauzei în lipsă conform dispozițiilor art.223 (3) Cod procedură Civilă .

Curtea invocă din oficiu excepția perimării cererii de apel, în temeiul art.420 alin.2 Cod procedură Civilă.

Conform art.519 Cod procedură Civilă, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu privire la interpretarea dispozițiilor art.520 alin.4 Cod procedură Civilă, prin raportare la art.416 alin.3 Cod procedură Civilă, în sensul de a se stabili dacă redeschiderea judecării cauzei după pronunțarea hotărârii prealabile este un act de procedură ce trebuie efectuat din oficiu.

Curtea va dispune suspendarea judecării prezentei cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

CURTEA,

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit art.519 NCPC, constată următoarele:

1. SITUAȚIA DE FAPT.

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului xxx, sub nr.xxx, reclamantul xxx, în numele membrilor de sindicat xxx și xxx, a chemat în judecată pe pârâtul xxx solicitând ca instanța, prin hotărârea ce o va pronunța în cauză, să oblige pârâtul la plata către membrii de sindicat a contravalorii tichetelor de masă aferente perioadei 01 aprilie 2012 – 01 octombrie 2014; 01 ianuarie 2015 până la pronunțarea hotărârii și în continuare cât timp membrii de sindicat își vor păstra calitatea de salariați și cât timp cadrul normativ va rămâne neschimbat, cu actualizare la data plății și cu dobândă legală.

Prin sentința civilă nr.xxx, Tribunalul xxx a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile aferente perioadei 01.04.2012 – 15.05.2012, invocată de pârât. A admis în parte acțiunea și a obligat pârâtul să plătească fiecărui membru de sindicat contravaloarea tichetelor de masă aferente perioadei 15.05.2012 – 01.10.2014 și 01.01.2015 până

la pronunțarea hotărârii, proporțional cu perioada de timp lucrată, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective, la care se adaugă și dobânda legale.

Împotriva acestei sentințe, ambele părți au formulat cereri de apel, înregistrate pe rolul Curții de Apel București, Secția a VII-a la data de 21.10.2015 de către xxx și, respectiv, la data de 22.10.2015 de către xxx.

Prin încheierea de ședință din data de 25.01.2016, Curtea a dispus, din oficiu, în temeiul art.520 alin.4 Cod pr. civilă, suspendarea judecării cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a sesizării ce a format obiectul dosarului nr.xxx, cu termen de soluționare la data de 28.03.2016.

Sesizarea a fost soluționată prin **decizia nr.xxx pronunțată de Înalta Curte de Casație și justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial nr.391/23.05.2016**, în sensul că: „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă pentru personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate reprezintă un drept, iar nu o vocație.*”

La data de 19.12.2016, apelantul reclamant xxx a formulat cerere de repunere pe rol a cauzei și a solicitat continuarea judecării, învederând că la data de 28.03.2016 a fost soluționată sesizarea prealabilă ce a format obiectul dosarului nr.xxx, față de care s-a suspendat judecata cauzei la termenul din data de 25.01.2016.

Cauza a fost repusă pe rol la data de 06.02.2017, când Curtea, din oficiu, a invocat excepția perimării, constatând că suspendarea cauzei a fost dispusă până la soluționarea sesizării (28.03.2016), moment de la care a început să curgă termenul de primare de 6 luni prevăzut de 416 alin.1 Cod pr. civilă, iar cererea de repunere pe rol a cauzei a fost formulată la data de 19.12.2016, după împlinirea termenului de perimare.

La același termen de judecată, în temeiul art.519, art.520 Cod pr. civilă, Curtea a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „*În interpretarea dispozițiilor art.520 alin.4 Cod pr. civilă prin raportare la art.416 alin.3 Cod pr. civilă, a se stabili dacă redeschiderea judecării cauzei, după pronunțarea hotărârii prelabile, este un act de procedură ce trebuie efectuat din oficiu.*”

În acest sens, Curtea apreciază ca fiind îndeplinite cerințele de admisibilitate a sesizării, conform art.519 din Noul Cod de procedură civilă, anume :

1. - existența unei cauze aflate în curs de judecată;
2. - cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
3. - cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
4. - ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
5. - chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, curtea de apel investită cu soluționarea apelului urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă, iar cauza care face obiectul judecării se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investit să soluționeze pricina.

Cât privește admisibilitatea sesizării din perspectiva celei de-a patra condiții privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de

judecată, Curtea reține că procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are o natură juridică sui generis, care se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul procesului al cărui obiect îl constituie chestiunea de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

În jurisprudența sa anterioară (Decizia nr. 1 din 18 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 20 ianuarie 2014, Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 9 aprilie 2014, Decizia nr. 8 din 27 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015 etc.), Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut în mod constant că *obiectul sesizării l-ar putea constitui atât o chestiune de drept material, cât și una de drept procedural* dacă, prin consecințele pe care le produce, interpretarea și aplicarea normei de drept au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, rezolvarea raportului de drept dedus judecății.

De asemenea, prin Decizia nr. 9 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 26 mai 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată nu se pot face prin mandatar persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă, reținându-se că este îndeplinită condiția ca de lămurirea acestei chestiuni de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei, deoarece „modul în care ar urma să fie interpretat și aplicat textul de lege cu privire la care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile influențează și soluția pe fond a cererii deduse judecății”.

Curtea învederează că excepția perimării reprezintă un impediment procesual pentru judecarea pe fond a cauzei, având un efect peremptoriu, motiv pentru care pentru identitate de rațiune și având în vedere și jurisprudența anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție apreciază ca fiind îndeplinită și condiția ca de lămurirea chestiunii de drept prezentate să depindă soluționarea pe fond a cauzei. Această interpretare asigură atingerea scopului legii (*ratio legis*) respectiv asigurarea unei practici judiciare unitare.

În opinia Curții, chestiunea de drept identificată prezintă și caracter de noutate, fiind îndeplinită și ultima condiție, întrucât asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin niciunul dintre modurile prevăzute de lege, nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii și nici al unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Necesitatea lămurii acestei chestiuni de drept rezidă chiar din scopul în vederea căruia au fost edictate dispozițiile art.520 alin.4 Cod pr. civilă și mecanismul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în ansamblul său, ca măsuri privind asigurarea unei practici judiciare unitare.

Se mai învederează în acest context utilitatea sesizării instanței supreme și din perspectiva **opiniilor divergente exprimate în materie**, prin soluții de practică judiciară, fără să se poată constata cristalizarea unei jurisprudențe suficient articulate în vreunul din sensuri, cât să lipsească de obiect și efect real, util, prezenta sesizare.

Se menționează ca **jurisprudență relevantă la nivelul Secției a VII-a a Curții de Apel București**: decizia civilă nr. xxx dosar nr.xxx; decizia civilă nr. XXX dosar xxx și decizia civilă nr.xxx/dosar nr.xxx.

1. **Într-o primă opinie**, exprimată în cadrul **dosarului nr. xxx**, s-a procedat la repunerea din oficiu a cauzei pe rol, după publicarea în Monitorul Oficial nr.391/23.05.2016 a deciziei nr.5/28.03.2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și s-a reluat judecata cauzei.

De asemenea, aceeași opinie a fost exprimată, în esență, și în cadrul **dosarului nr. xxx**, în care s-a procedat la repunerea cauzei pe rol ca urmare a cererii formulate la data de 19.12.2016 de xxx. Curtea a apreciat că nu este incidentă în

cauză perimarea, cu toate că de la data soluționării sesizării și până la data cererii de repunere pe rol trecuse un termen mai mare de 6 luni.

În ambele situații, s-au interpretat dispozițiile art.520 alin.4 Cod pr. civilă în sensul că repunerea cauzei pe rol era un act de procedură ce trebuia îndeplinit din oficiu, conform dispozițiilor art.416 alin.3 Cod pr. civilă, caz în care nu s-a putut reține pasivitatea părților în lăsarea pricinii în nelucrare mai mult de 6 luni.

2. **Potrivit celei de-a doua opinii**, exprimată în cadrul dosarului nr. xxx, s-a arătat că, în interpretarea dispozițiilor art.520 alin.4 Cod pr. civilă, repunerea pe rol a cauzei nu este un act de procedură ce trebuia îndeplinit din oficiu de instanță, revenind părților obligația să urmărească desfășurarea și finalizarea litigiului, inclusiv data la care s-a soluționat sesizarea prealabilă.

S-a considerat că de la data la care s-a soluționat sesizarea prealabilă a început să curgă termenul de primare de 6 luni, iar cererea de repunere a cauzei pe rol nu avut efect de întrerupere a termenului de perimare, fiind făcută după împlinirea termenului (art.417 Cod pr. civilă).

Părțile nu și-au exprimat punctul de vedere în cauză.

Punctul de vedere al Curții de Apel se exprimă în sensul că dispozițiile art.520 alin.4 Cod pr. civilă nu impun în sarcina instanțelor obligația de a repune cauza pe rol din oficiu după soluționarea sesizării. Textul legal nu dispune în acest sens, ci doar arată momentul până la care operează suspendarea cauzei „până la soluționarea sesizării”.

Dacă am aprecia că repunerea pe rol a cauzei este un act de procedură ce trebuie îndeplinit din oficiu am pune în mod nejustificat în sarcina instanței obligația de a urmări desfășurarea și finalizarea procesului, or interesul în acest sens aparține părților.

În lipsa unei dispoziții exprese care să prevadă repunerea pe rol din oficiu, după soluționarea sesizării, dispozițiile art.520 alin.4 Cod pr. civilă ce reglementează un caz de suspendare facultativă a cauzei, sunt supuse regulilor de drept comun privind repunerea pe rol a cauzei, potrivit art.415 Cod pr. civilă.

Având în vedere caracterul de noutate al problemei de drept și dificultatea stabilirii rațiunii textelor legale a căror lămurire se solicită, numărul mare de cauze în materie în care s-a făcut aplicarea dispozițiilor art.520 alin.4 Cod pr. civilă, necesitatea asigurării unei practici judiciare unitare, reținând atât admisibilitatea, cât și oportunitatea dezlegării chestiunii controversate de drept, în temeiul art.519 și 520(1) din Noul Cod de procedură civilă, Curtea de Apel va solicita Înaltei Curți să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvarea de principiu a acesteia. În temeiul art.520(2), va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art.519, art.520 Cod pr. civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *„În interpretarea dispozițiilor art.520 alin.4 Cod pr. civilă prin raportare la art.416 alin.3 Cod pr. civilă, a se stabili dacă redeschiderea judecății cauzei, după pronunțarea hotărârii prealabile, este un act de procedură ce trebuie efectuat din oficiu.”*

În temeiul art.520 alin.2 Cod pr. civilă, suspendă judecata cauzei privind apelurile declarate de apelantul-reclamant xxx-CF xxx, cu sediul în xxx în numele și pentru membrii săi

xxx și xxx și apelantul-pârât xxx -CF xxx, cu sediul în xxx, împotriva sentinței civile nr.xxx din data de xxx pronunțate de Tribunalul xxx în dosarul nr.xxx, până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, xxx.

PREȘEDINTE

xxx

JUDECĂTOR

xxx

GREFIER

xxx

Red. Jud.xxx.

Tehnored: xxx./6x/09.02.2017